

Na křídlech motýlů

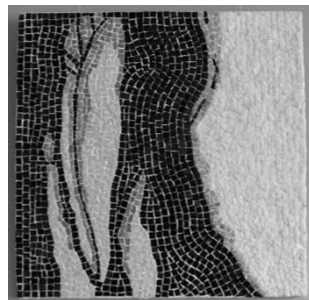
Na šedých stěnách Divadla Kámen byly během měsíce září a října k vidění relativně drobné mozaiky Jany Höferové. Mramor, přírodní kámen, pálená hlína, sklo, smalt – to vše se pod rukama autorky spojilo a vytvořilo cyklus Na křídlech motýlů, cyklus mozaik doplněných básněmi.

Více o autorce a její tvorbě včetně obrázků realizované plastiky na kruhovém objezdu v Ravenně můžete najít na stránkách www.atelier-kaminek.cz.

Tamtéž najdete i citát z Karla Schulze:

„Kámen má srdce a ono volá a zpívá. V kameni je život, který se prodírá ven na světlo, který se propaluje v tvarech a tónech, chce být slyšen a viděn.“ (hh)

„Danis“ - přírodní kámen, smalt, sklo, 45x45 cm

blízké okolí

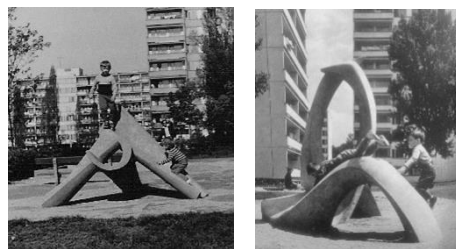
Sídlště Invalidovna a betonové prolézačky ve veřejném prostoru

Již více než rok se na tomto místě věnujeme sídlišti Invalidovna. Tentokrát budeme pokračovat v tématu umění ve veřejném prostoru a navážeme na již přesně před rokem zmiňované dvě dosud trochu zázrakem dochované betonové prolézačky (o „slepice“ viz strana 1 v šedém rámečku).

Tak tedy: asi málokdo dnes tuší, že původně pět betonových polychromovaných plastik z doby vzniku sídliště (60. léta) tvořilo unikátní stylově čistý celek, jeden z nejlepších projevů bruselského stylu u nás. Obdobný celek dnes najdeme snad pouze v Brně na sídlišti Juliánov.

Co je na tomto celku tak zajímavé? Volně slovy Pavla Karouse (autora uměleckého projektu Větřelci a volavky): „Šlo o velkoryse individuálně řešená dětská hřiště s „hracími“ objekty například od autorů E. Haragsimové, J. Vacka a M. Zeta. Ačkoli byly hrací sochy primárně určeny pro dětské uživatele, vyjadřovaly se abstrahovaným bruselským stylem a byly navrženy i jako moderní volná umělecká díla, jejichž kvalita obohacovala i dospělého diváka.“

Starší občasníky DK s předchozími kapitolami lze nalézt na stránkách divadla www.divadlokamen.cz/obcasnik. (hh)

„Slepice“ (dosud dochováno) / „Slepice“ (nedochováno) / „Kyčelní kost mamuta“ (dosud dochováno) / „Žaby“ (nedochováno) / „Kly mamuta“ (nedochováno)

zprávy

Diskusní večer

Divadlo Kámen zavedlo diskusní večery zabývající se moderním divadlem. Zamýšlí pořádat přibližně jeden během podzimu a jeden na jaře.

První se uskutečnil 24. září po představení Dopis poslaný poštu a téma znělo „Role v moderní činohře.“ V diskusi napříč obory jsme si pokládali například tyto otázky: Co dnes v divadle znamená role? Do jaké míry herec hraje roli? Proč role a k čemu slouží? Zúčastnili se mezi jinými teatrologové prof. Jan Císař a Vojtěch Poláček, publicistka Alena Zemančíková, kněz Josef Čunek nebo sociolog Miroslav Paulíček. Pro ilustraci rozvětveného obsahu jeden ze zajímavých výroků: „V divadle může existovat černé světlo. Nejen záření černého tělesa, nejen tma, ale prostě černé světlo – tedy něco, co je černé a co přesto osvětluje nějaký obsah.“

Diskusní večer: Odo a Laň

Nové stránky

Od září má Divadlo Kámen nové webové stránky. Zachovaly si stejnou barevnou škálu – černou, šedou a červenou – a stejnou adresu, ale přibylo na nich otázek a snad i odpovědí...

Pražské domy

Divadlo se jako zastřešující subjekt ujalo umělecky zaměřeného projektu Pražské domy. Odkaz na něj najdete právě na nových webových stránkách.

Vstupenky

Od října si můžete kupovat vstupenky do Divadla Kámen online – platební kartou nebo převodem. Cesta vede přes naše nové webové stránky nebo přes portál gout.cz. (hh)

Budoucnost betonové slepičky

Betonová prolézačka „slepice“ autorky E. Haragsimové se nachází v místě budoucí výstavby komplexu budov Karlín Park. Skupina Daramis Group, která projekt zastřešuje, má naštěstí pro unikátnost slepičky pochopení a k její budoucnosti se vyjadřuje optimisticky takto: „Společnost Karlín Park a.s. ze skupiny Daramis Group předpokládá zachování plastiky na pozemku před novým objektem, který bude stavět v Nekvasilově ulici na místě bývalé mateřské školy. Dosud není stanoveno nové umístění, které se bude během stavby upřesňovat s architekty.“

úvodník

Zkoumání, hledání, atd.

Četl jsem programové prohlášení jednoho z nejlepších českých divadel. Zdůrazňuje se v něm, že toto divadlo nemá mít konzumní funkci a má být naopak nástrojem zkoumání současného světa. Mělo by si pokládat nejožehavější otázky současnosti, například: solidarita versus individualismus, láska jako produkt, krize reality versus kult racionality, osamělost v době hyperkomunikace, apod. Jsem rád, že jedno z našich nejlepších

divadel má takové plány. Je dobré, když někdo zkoumá nejožehavější otázky současnosti. Mně osobně to ale nestačí. Zajímavější než otázky současnosti jsou pro mě otázky, které jsou nevyslovitelné: otázky na úrovni nevědomí, estetiky, emocí... Otázky současnosti (také minulosti, budoucnosti, ...) jsou pro mě „jen“ prostředkem na cestě za více vzrušujícími nevyslovitelnými otázkami. Úsilí toho divadla je mi sympatické, ale asi v něm nebudu pravidelným hostem, protože to, co je pro mě prostředkem hledání, je pro něj už cílem. (Petr Odo)

otázka

Otázka pro režiséra: komedie

Petře Odo, během roku jsi v jednom rozhovoru řekl, že se učíme dělat komedii. Co si pod tím má kamenný divák představit?

Připravujeme něco, čemu říkáme groteska, a co je skutečně zčásti groteskou, zčásti jakousi situační komedií a zčásti zcela osobně hraným a vážně míněným dramatem o nevyjasněnosti našich posledních věcí.

V některých, často celkem dlouhých pasážích chceme hrát skutečně prvoplánovou komedii, tedy něco, co normálně (alespoň úmyslně...) neděláme. Nyní se k těmto postupům uchylujeme proto, abychom zkoumali, jak je lze kombinovat s naším obvyklým stylem.

Při zkouškách na vlastní kůži zažíváme to, co jsme tušili: že při situační komedii musíme hrát úplně jinak, než jsme zvyklí.

Normálně se v rámci režisérem předepsané role pokoušíme o svobodné žití na jevišti, pravdivé a autentické jednání. To v komedii

neplatí. Jsme nuceni hrát postavu, nikoli „jen“ roli. Nevystupujeme za sebe, nejednáme tak, jak je nám právě přirozené. Hrajeme tak, abychom došli k co nejefektivnějšímu výsledku. Jsme nuceni hrát, nikoli autenticky jednat.

Kdybychom do situační komedie chtěli zabudovávat otevřené hledání, zanášeli bychom do tohoto žánru plevel, rozostřovali bychom pointy, které mají mít přímý a jednoduchý efekt.

A k tomu všemu stejně musíme na jevišti nějak žít, být doslova plni života, mít alespoň živočišně jednoduché radosti a starosti.

Asi bude nutné připustit si, že naše komedie nebude úplně čistou, ničím nezkalenou situační komedií. Asi bude spíš „kamennou groteskou“, při které se budeme snažit o přímočarost, ale občas stejně zabloudíme do nevyslovitelných a nepochopitelných oblastí svých bytostí a světa.

Máte-li otázku na režiséra nebo některého herce DK, pošlete ji prosím na adresu info@divadlokamen.cz. (hh)

dvě otázky

Ve hře Dopis poslaný poštou se v roli tlumočnicka objevuje Vít M.

Víte, jaký máš vztah k roli tlumočnicka a myslíš, že je to tvá jediná role v DK, nebo by sis ještě v nějaké další hře rád zahrál?

Je to hrozná role. Asi proto, že je mi postava tlumočnicka dost blízká, ale zase ne natolik, abych ji měl rád. Vlastně s jeho konáním silně nesouhlasím a zároveň si tu situaci dokážu reálně představit, a nevím, jak bych se pak zachoval. To ale neznamená, že bych ji nechtěl hrát, je to hodně zajímavé, a jiná role by také byla hodně zajímavá, takže doufám, že to není poslední hra, ve které jsem se objevil.

V souvislosti se hrou Dopis poslaný poštou se na youtube objevila řada "ROZHOVORY S (někým) bezprostředně po představení", které moderuješ. Pro koho myslíš, že jsou rozhovory určeny?

Většinou nemá smysl rozhovory poslouchat,

pokud divák ještě danou hru neviděl. Dozvídáme se v nich pohled jednotlivých herců na odehrané představení a jejich roli apod. a díky tomu se může divákovi zážitek (myšlenky) z představení lépe zpracovávat nebo rozvést ještě dál, než to dokázala samotná hra. Stejně tak to může pomoci v případě, kdy divák „hru nepochopil“, protože tímto mu herec něco povysvětlí nebo usměrní jeho myšlenkové toky.

A v poslední řadě – teď popřu svou první větu – pokud někdo neví, že naše hra nebude jen obyčejná komedie, tyto rozhovory mu mohou pomoci při případném rozhodování.

(ptala se Helena H)

Vít M.: super tlumočnick z Dopisu

rozhovor

V nové hře (grotesce) a ještě předtím v Dopisu poslaném poštou v přeobsazené roli Y2 se poprvé s Divadlem Kámen objeví Helena Plicková, a tak se ptáme...

Heleno, co ty jako děláš v životě?

Pracuji v advokátní kanceláři. Jako asistentka. Pamatuju si, že máma chtěla, abych šla na práva. Nešla jsem. Až teď jsem zjistila, jak dobrý rozhodnutí to bylo.

Heleno, co ty jako děláš ráda v životě?

Divadlo. Mám štěstí v tom, koho jsem v souvislosti s ním potkala. V Kralupech, odkud pocházím, na Jiráskově Hronově, na KoPRu. Ať už jde o možnost si zahrát nebo pořádat festival. Možná někdy v budoucnu i ta režie. Když už na ten KoPR chodím, že jo... Pak taky ráda hraju florbal. Baví mě, jak jsou ta prostředí úplně jiná. Přitom jsem před zápasem (skoro) stejně nervózní jako před představením. A pak je to taková klasika. Knížky, filmy, festivaly a nevaření.

Heleno, jak by ses jako popsala, vosobně?

Extrovertní, veselá, možná někdy vtipná. Taky zodpovědná. Ne vždycky. A přísná. Nemám ráda, když se nedodrží slovo. A pořádkumilovná. Někdy až moc.

Heleno, co si tak jako zkoumáš v divadle?

Asi proces. Když představení vzniká. Co je na začátku a co je výsledek. A jak se vlastně výsledek s každým představením může měnit. A čím to je.

Heleno, co si tak jako zkoumáš v Divadle Kámen?

Jestli to zvládnou. A jestli Kámen zvládne mě.

Heleno, a proč zrovna Kámen?

Na Hronově jsem viděla představení Mlejnek. To bylo moje první setkání s Divadlem Kámen. Pak už to bylo jasné – co Hronov, to Kámen. A pokaždý mě napadlo, co vás na tom asi nejvíc vzrušuje? No a když mi Petr potom nabídl, že si tu deset let starou otázku můžu zodpovědět vlastně sama, nebylo co řešit.

(ptala se Zdeňka B)

Helena P.: úřednice z úřadu v připravované grotesce

groteska

Připravovaná groteska by se měla nějak jmenovat. Autor Petr O navrhuje dlouhý název: „Ztráta obsahu umístěného v konfekčním obalu.“ Herci, například Vladimír B, Dušan H, Helena P, Zdeňka B nebo Olga J, mají další náměty, například: „Zelí a jiné záměny“, „Růžový balónek s bílými puntíky“, „Ká jako kapusta“, „Struhadlo na terminálech životních i letištních“ a podobně. Větší shoda panuje u podtitulu, ten by měl znít zhruba: „nepřijatelně nevkusná bulvární komedie o ztrátě víry, revolveru a peněz“. (po)

jak vše vědět

Přejete-li si být pravidelně informováni o dění v Divadle Kámen a jeho okolí, tedy nejen o představeních, ale také o diskusních večerech, přednáškách a dalších událostech, které pořádáme, přihlaste se k odběru novinek na našich stránkách:

divadlokamen.cz/kontakty

